

Sygn. akt V RC 131/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. w Wydziale V Rodzinnym i Nieletnich

W składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Krystian Kryżba

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa małoletniego P. B. reprezentowanego przez matkę J. K.

przeciwko M. B.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. z dnia 25 listopada 2010 roku w sprawie sygn. akt V RC 362/10 od pozwanego M. B. na rzecz małoletniego syna P. B. z kwoty po 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki J. K. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 10 lutego 2014 roku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. znosi wzajemnie poniesione przez strony koszty zastępstwa procesowego;
4. nakazuje pobrać od pozwanego M. B. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt V RC 131/14

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2014 roku (data prezentaty) J. K., działając w imieniu małoletniego syna, P. B., złożyła pozew o podwyższenie alimentów na rzecz syna, zasądzonych od pozwanego M. B. w wyroku tut. Sądu z dnia 25 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt V RC 362/10 z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatne do jej rąk do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pozew k.2-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 marca 2014 roku pozwany M. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości (odpowiedź na pozew k.19-21).

Na terminie rozprawy w dniu 10 kwietnia 2014 roku pełnomocnik strony powodowej złożył pismo modyfikujące powództwo w ten sposób, że wniósł o podwyższenie kwoty zasądzonych alimentów do 1.280 zł miesięcznie (pismo k.59-66).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód P. B., ur. (...), jest synem J. K. (dawniej B.) i M. B., pochodzącym z ich związku małżeńskiego, zawartego w dniu 10 marca 2001 roku w W..

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2009 roku Sąd Okręgowy Warszawa P. w W. rozwiązał związek małżeński stron, bez orzekania o winie. W punkcie II wyroku powierzono władzę rodzicielską nad małoletnim P. B. obojgu rodzicom, ustalając jego miejsce zamieszkania w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. W punkcie III wyroku obciążono kosztami utrzymania małoletniego oboje rodziców, ustalając udział M. B. na kwotę po 400 zł miesięcznie, płatne do rąk matki do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (dowód: odpis wyroku k.13 akt V RC 362/10).

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 11 września 2009 roku M. B. został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad synem (dowód: odpis postanowienia k.148).

W dniu 25 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt V RC 362/10 tut. Sąd podwyższył alimenty zasądzone w wyroku rozwodowym, z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 450 zł miesięcznie (dowód: wyrok k.25 akt V RC 362/10).

W dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym pozwanego w sprawie V RC 362/10 małoletni powód P. B. miał 9,5 roku, był uczniem III klasy szkoły podstawowej. Jego koszt utrzymania stanowił kwotę ok. 1.000-1.200 zł miesięcznie (dowód: uzasadnienie wyroku k.37-41 akt V RC 362/10).

Przedstawicielka ustawowa, J. K., miała 29 lat, pracowała w (...) SA na stanowisku koordynatora kontraktów i zarabiała ok. 2.500 zł netto (dowód: uzasadnienie wyroku k.37-41 akt V RC 362/10).

Pozwany w 2010 roku miał 30 lat, zarabiał netto 985 zł miesięcznie, jednak miał możliwość uzyskiwania dodatkowych zleceń. Mieszkał u babci, dokładał jej kwotę 300 zł do opłat eksploatacyjnych (dowód: uzasadnienie wyroku k.37-41 akt V RC 362/10).

Obecnie małoletni powód P. B. ma 13 lat, jest uczniem I klasy gimnazjum o profilu informatyczno-matematycznym. Korzysta z dodatkowego kursu języka angielskiego, celem poszerzenia znajomości języka, który w szkole jest zapewniany na poziomie podstawowym. Małoletni powód realizuje swoje hobby – harcerstwo, jest obecnie zastępowym, co wiąże się z wyjazdami na letnie obozy oraz zimowiska (dowód: zeznania świadków M. G. (1) k.102, J. D. k.103, J. B. k.103-104, zeznania J. K. przesłuchanej w charakterze strony k.149-151).

Małoletni jest zdrowy i rozwija się prawidłowo, jednak konieczne jest stosowanie u niego zabiegów u kosmetyczki i specjalistycznych kosmetyków, celem leczenia młodzieńczego trądziku. Ponadto korzysta z prywatnych wizyt u stomatologa ze względu na konieczność wzmacniania szkliwa, co nie jest zabiegiem refundowanym przez NFZ (dowód: zeznania J. K. w charakterze strony k.149-151).

Miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda stanowi kwotę ok. 1800 zł miesięcznie, w co wliczają się następujące wydatki: 400 zł wyżywienie, 140 zł obiady w szkole, 133 zł odzież (2000 zł rocznie, przy uwzględnieniu, że babcia małoletniego przekazuje przedstawicielce ustawowej kwotę 400 zł), 200 zł środki higieny i kosmetyki, 150 zł kosmetyczka, 45 zł zielona szkoła (500-600 zł raz w roku), harcerstwo 63 zł (5 zł składka miesięczna i raz w roku ok. 700 zł na mundur i buty), 141 zł koszt wyjazdów letnich i zimowych (1000 zł obóz letni, 700 zł zimowisko), 11 zł opłaty szkolne (ubezpieczenie 40 zł raz w roku, rada rodziców 100 zł rocznie), 70 zł wyprawka szkolna (ok. 800-900 zł rocznie), 40 zł telefon komórkowy, 69 zł Internet, 125 zł zajęcia dodatkowe z języka angielskiego, 150 zł stomatolog (dowód: potwierdzenie przelewów k.6-9, 11-16, 71, rachunek k.68, rozliczenie opłat za wodę k.69, paragony k.70, faktura k.79, 120-122, zeznania świadka P. K. k.100-101, M. G. (1) k.102, J. D. k.103, J. B. k.103-104, zeznania J. K. przesłuchanej w charakterze strony k.149-151).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, J. K., ma 33 lata. Prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...), zajmującą się sprzedażą detaliczną odzieży, prowadzoną w wyspecjalizowanych sklepach i osiąga z tego tytułu dochody w kwocie ok. 2066 zł miesięcznie. Pozwala to przedstawicielce ustawowej na rozliczanie pewnych zakupów jako

kosztów uzyskania przychodów w ramach działalności gospodarczej, np. zakupu odzieży, artykułów przeznaczonych do remontu mieszkania czy telefonu komórkowego (dowód: wydruk z (...) k.10, zaświadczenie o dochodach k.53, PIT za 2013 rok k.54-58, faktury k.113-118, 125-127).

J. K. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z małoletnim powodem, a także z obecnym mężem P. K. i synem z drugiego małżeństwa – O.. Mąż przedstawicielki ustawowej zarabia ok. 1500-2000 zł miesięcznie. Dodatkowo J. K. w utrzymaniu wspiera rodzina – jej matka uczestniczy w kosztach zakupu odzieży małoletniego powoda w kwocie ok. 400 zł w roku, ponadto wspiera kwotami 100-300 zł w miesięcznym utrzymaniu rodziny (dowód: zeznania J. K. przesłuchanej w charakterze strony k.149-151, zeznania świadka J. D. k.103).

Pozwany M. B. ma 34 lata, jest z zawodu hydraulikiem. Pracuje w firmie (...) na stanowisku monter – hydraulik. Z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ok. 2.500 zł netto miesięcznie. Pracuje w systemie zmianowym, w godzinach 8-18, 8-16 lub 8-13, czasami pracuje poza godzinami pracy (np. w przypadku awarii). Pozwany nie uzyskuje dodatkowego wynagrodzenia za nadgodziny czy prace ponadprogramowe (dowód: zaświadczenie o zarobkach k.24, PIT za 2012 rok k.25-27, zeznania świadka A. B. k.135-137, zeznania świadka S. B. k.137, zeznania świadka W. G. k.138, zeznania M. B. przesłuchanego w charakterze strony k.151-152).

Pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną, A. B. i jej dwojgiem dzieci w wieku 10 i 9 lat. Żona pozwanego pracuje jako ekspedientka w systemie zmianowym, zarabia ok. 1.200 zł netto miesięcznie (dowód: PIT-11 za 2012 rok k.27-28, zeznania świadka A. B. k.135-137). A. B. na rzecz dzieci z poprzedniego małżeństwa ma zasądzone alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie, jednak ich egzekucja jest bezskuteczna, a ponadto nie ma możliwości otrzymywania alimentów z funduszu alimentacyjnego, ze względu na przekroczenie „progów” dochodów (dowód: zaświadczenie k.32, zeznania M. B. przesłuchanego w charakterze strony k.151-152).

Pozwany i jego żona ponoszą następujące miesięczne koszty utrzymania rodziny: 650 zł czynsz, gaz zimą 1000 zł (co dwa miesiące), latem – 300 zł, prąd 300-400 zł (co dwa miesiące), 100 zł Internet i telewizja, 124 zł telefon, 1200 zł wyżywienie, 1000 zł utrzymanie dzieci – J. i O. K. (dowód: potwierdzenia płatności k.43-44, faktury k.45-48, zeznania świadka A. B. k.135-137).

M. B. od dwóch lat nie ma żadnego kontaktu z synem, nie przekazuje mu żadnych prezentów ani nie kontaktuje się, celem złożenia życzeń świątecznych (dowód: zeznania J. K. przesłuchanej w charakterze strony k.149-151, zeznania M. B. przesłuchanego w charakterze strony k.151-152).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów w postaci dokumentów złożonych do akt niniejszego postępowania, zeznań świadków: P. K., M. G. (2), J. D., J. B., A. B., S. B. i W. G., a także na podstawie dowodu z przesłuchania w charakterze stron J. K. i M. B..

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, bowiem były one spójne i zgodne oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, zgromadzonym w aktach sprawy.

Sąd uznał przedstawiane przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda koszty jego utrzymania za częściowo zawyżone, tj. koszt wyżywienia – wobec korzystania z obiadów w szkole Sąd uwzględnił ten koszt do kwoty 400 zł miesięcznie, koszt kosmetyków – z doświadczenia życiowego wynika, że kwota wskazywana 300 zł miesięcznie jest zawyżona dla 13-letniego chłopca i na uwzględnienie zasługuje kwota 200 zł miesięcznie.

Sąd nie uznał jako usprawiedliwionego kosztu utrzymania małoletniego powoda składki na polisę ubezpieczeniową, jako opłaty, którą przedstawicielka ustawowa jednostronnie postanowiła ponosić, bez konsultacji z ojcem dziecka. W ocenie Sądu nie byłoby zasadne obciążać M. B. tym kosztem w sytuacji, gdy nie miał możliwości decydowania o ubezpieczeniu syna.

Zdaniem Sądu również zakup telefonu komórkowego nie powinien obciążać pozwanego, bowiem matka małoletniego powoda kupiła telefon w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i przeznaczyła go do użytkowania przez syna, P. B. (faktura k.125).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zawsze jednak dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku.

Sąd w niniejszej sprawie zobowiązany był do ustalenia, jakiego rodzaju zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego zaszły w okresie od ustalenia alimentów, tj. od dnia 25 listopada 2010 roku. Od tej daty upłynęły cztery lata. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż w tym czasie zaszły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, jak i w zakresie zarobkowych i możliwości zobowiązanego, co skutkowało koniecznością modyfikacji wysokości zobowiązania alimentacyjnego.

Treść art. 135 § 1 k.r.o. nie pozwala na wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiąganego zarobków, lecz nakazuje czynić to, uwzględniając możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Istotne jest bowiem, że przy ocenie, czy dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, bierze się pod uwagę nie tyle jej aktualną sytuację majątkową i zarobkową, lecz właśnie to, jakie ma ona w tej mierze możliwości (orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r., III CR 212/58, OSN 1960, nr 2, poz. 48). Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami.

W ocenie Sądu możliwości zarobkowe pozwanego nieznacznie przekraczają uzyskiwane przez niego dochody. M. B., wykonując zawód hydraulika, ma możliwość uzyskiwania dodatkowych dochodów poprzez wykonywanie prywatnych zleceń poza godzinami pracy. Ponadto wynagrodzenie pozwanego obecnie wynosi ok. 2.500 zł netto miesięcznie, a w dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym pozwanego w sprawie V RC 362/10 wynosiło 985 zł netto. Jednocześnie Sąd miał na uwadze okoliczność, że pozwany w dużej mierze ponosi koszt utrzymania rodziny, mimo że nie jest zobowiązany do alimentacji swoich pasierbów.

Odnosząc się zaś do potrzeb małoletniego powoda stwierdzić trzeba, iż bez wątplenia nastąpił ich wzrost. W dacie ostatniego orzeczenia alimentacyjnego powód miał 9,5 roku i był już wówczas uczniem szkoły podstawowej, wobec czego jego potrzeby w zakresie wyprawki szkolnej i wyżywienia nie uległy znacznej zmianie. Potrzeby finansowe małoletniego zmieniły się w głównej mierze ze względu na jego zainteresowania – harcerstwo, które wiąże się z wyjazdami na obozy letnie oraz zimowiska. Ponadto małoletni obecnie dorasta i naturalnym jest, że wydatki związane ze środkami higieny wzrastają, a także konieczna jest wymiana odzieży i obuwia, z którego P. B. wyrasta (w tym również munduru harcerskiego).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 138 k.r.o. podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem tut. Sądu z dnia 25 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt V RC 362/10 z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku, który stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jako, że przedstawicielka ustawowa, czyli strona dochodząca świadczeń alimentacyjnych nie miała obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) Sąd obciążył nimi pozwanego, w zakresie w jakim przegrał on sprawę. W niniejszej sprawie koszty sądowe stanowiła jedynie opłata od pozwu wynosząca 90 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu.

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w zakresie pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.